

Bilag 2.

Oversættelse.

Udenrigsminister Per Hækkerups indlæg i generaldebatten under De Forenede Nationers 18. generalforsamling den 25. september 1963.

En af FNs foregangsmænd, premierminister Lester Pearson, sagde forleden noget, vi alle ved, men som der måske kan være grund til at erindre sig. Vi er idag 18 år. I mit land er det den alder, hvor man bliver personlig myndig d. v. s. opnår visse personlige rettigheder. Og FN har så sandelig nu fået sin egen personlighed. Da Folkeforbundet var i samme alder, var det døde. Vi er i høj grad i live og aktive.

Man kunne spørge sig selv — og det spørgsmål stilles ofte — hvorfor vi anvender så megen tid på at tale om os selv, om De forenede Nationer, fremfor at drøfte de konkrete problemer, som FN skabtes for at løse. Vi gør begge dele, men når organisatoriske spørgsmål vedblivende har så stor plads på vor dagsorden, så er grunden den — efter min mening — at FN selv er blevet en betydningsfuld politisk faktor i verden og dermed også et politisk problem. Jeg betragter dette som et tegn på styrke. Er det ikke sådan, at der idag ikke kan opstå nogen betydningsfuld international situation, uden at disse spørgsmål stilles: Hvad vil FN sige? Hvorledes vil FN reagere? Hvordan skal vi forholde os overfor FN? Og er det ikke også sådan, at lige så vel som man i en række kritiske situationer er nået frem til en fredelig løsning på grund af den reaktion fra FNs side, som ikke var blevet taget i betragtning af de ansvarlige, er der så mange flere situationer, som aldrig opstod, fordi det var for svært at se den reaktion i øjnene, som kunne forventes fra FNs side. Idag kan faktisk ingen udenrigspolitik formes uden hensyntagen til FN. Det har vi, finder jeg, rigelig grund til at være stolte af, men samtidig bør det være en spore til fortsatte drøftelser og bestræbelser for at

styrke organisationens principper og forbedre dens maskineri.

Dernæst vil jeg gerne officielt fastslå, hvad der allerede bør være en almindelig kendt sag: Danmark støtter fortsat fuldt ud FN som et vigtigt instrument til bevarelse af freden og til internationalt samarbejde. Vi vil fortsat efter bedste evne bidrage moralsk, økonomisk og materielt til organisationens arbejde. Dette gælder for så vidt angår den fredsbevarende virkning, herunder nedrustningen. Det gælder samarbejdet på det sociale og økonomiske område. Og det gælder ligeledes i spørgsmålet om beskyttelse af menneskerettighederne. Selv i dag er vi vidne til krænkelse af disse rettigheder på grund af race, religion, køn og politisk overbevisning. Vi må alvorligt bestræbe os for at styrke FNs myndighed til sikring af disse fundamentale menneskerettigheder.

Da FN således i stigende grad øver indflydelse på alle sider af det internationale liv og på vor nationale adfærd, forekommer det nødvendigt, at medlemskab af organisationen kommer til at omfatte alle lande. Vi hilser ethvert nyt medlem velkommen. Universalitetsprincippet er for os af fundamental betydning. Vor velkendte holdning til spørgsmålet om Kinas repræsentation er i overensstemmelse med dette princip. Det samme gælder vor negative indstilling til spørgsmålet om at fritage andre medlemsstater fra de forpligtelser, som de højtideligt har påtaget sig i henhold til pagten.

Danmark har med glæde hilst de fredsbevarende operationer, som FN hidtil har påtaget sig. Vi har bidraget økonomisk til dem alle og stillet mandskab og udrustning til rådighed for en række af dem. Der kan for os ikke være tale om at opgive princip-